

บทคัดย่อ

“ผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังกับความเจ็บป่วยของสังคมไทย” เป็นการศึกษาเพื่อหาคำตอบว่าทำไมผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังส่วนใหญ่ในสังคมไทยจึงไม่สามารถเลิกดื่มสุราและพ้นจากจากโรคพิษสุราเรื้อรัง ที่รบกวนสุขภาพและชีวิตของพวกเขา การศึกษานี้ใช้การรับฟัง “เรื่องเล่าความเจ็บป่วย” เป็นเครื่องมือเพื่อรับฟัง บันทึก ประสบการณ์ชีวิตทางสังคมของผู้ป่วย รวมถึงปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ที่นำไปสู่การเกิดโรค และอาการเรื้อรังของโรค และทำให้ผู้เขียนพบว่าความเจ็บป่วยของผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังไม่ได้เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ป่วยแต่เพียงอย่างเดียว หากยังสัมพันธ์อยู่กับความเจ็บป่วยของสังคม (social disorder) อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของสุราที่รัฐร่วมมือกับกลุ่มทุนรายใหญ่ผูกขาดธุรกิจดังกล่าว จนส่งผลให้เกิดการแพร่กระจายสุราสู่พื้นที่ทางสังคมวัฒนธรรมอย่างกว้างขวาง ผู้คนทุกชนชั้นสามารถซื้อหา มาบริโภคได้อย่างแทบปราศจากข้อจำกัด นอกจากนี้ การพยายามขยายตลาดการบริโภคสุรายังทำให้ภาพตัวแทนของผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังอยู่ในสถานะ “ชายขอบ” เนื่องจากสุราและการดื่มสุราไม่ใช่สิ่งผิดกฎหมาย การติดสุราจนเป็นโรคเรื้อรังจึงไม่ใช่ปัญหาทางการแพทย์และความมั่นคงร้ายแรงที่รัฐต้องเร่งแก้ไข เช่นการติดสารเสพติดประเภทอื่นที่ผิดกฎหมาย ผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือเท่าที่ควรจากบุคลากรทางการแพทย์ ทั้งยังถูกสังคมกระทั้งคนรอบข้างใกล้ชิดมองว่าเป็นผู้ที่ขาดวินัย ไม่สามารถควบคุมความต้องการของตน หรือไร้ความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่รุมเร้าในชีวิตประจำวันโดยวิธีการอื่นที่ไม่เป็นภัยต่อตนเอง ผู้เขียนเสนอว่าการช่วยเหลือผู้ป่วยพิษสุราเรื้อรังให้ได้ผล ผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขความป่วยไข้ของสังคมควบคู่ไปด้วย